

Den højtærede Justitsminister udtalte endvidere, at det var et ganske urimeligt Krav, der var stillet af tre Husmænd fra Hjærtø, som havde overtaget de Ejendomme, de var Brugere af, og den højtærede Minister erklærede, at Spørgsmaalet var i og for sig urimeligt, idet det ikke var Husmændene selv, der havde klaget, men deres Organisation. Ja, men saadan er det nu om Dage, det er ikke den enkelte Arbejder, der klager over Overgreb paa Arbejdspladsen, men det er hans Organisation paa Arbejderens Vegne. Saaledes er det i alle mulige Forhold nu om Dage, og derfor er det rimeligt, at Organisationen og ikke de tre Husmænd personlig har forebragt Klagen for Lienskontrollen i Anledning af, at de mener, at de har maattet betale for meget for deres Ejendomme. Ministeren nævnte Forskellen mellem Ejendomsskyld og Salgssummen for Ejendomme derovre, ganske særlig en enkelt Ejendom, Matr. Nr. 7. Denne Ejendom var, sagde den højtærede Minister, vurderet til 3 000 Kr. og solgt for 1 200 Kr., og saa var det ganske naturligt, at Husmanden ikke klagede. Nej, der er slet ingen Naturlighed i dette, thi denne Husmand overtog den nøgne Jordlod i 1880; samtlige Bygninger, som er opførte paa Jordlodden, har han selv bygget, de har kostet 2 800 Kr., den nøgne Jordværdi er 200 Kr. pr. Td. Land og, da det drejer sig om 3 Tdr. Land, altsaa i alt 600 Kr. Men ifølge det Lovforslag, som blev vedtaget her i Tinget den 18. Februar i Aar, kan Godset ikke forlange Betaling for de Bygninger, der er opførte og betalte af Brugeren af Jordlodden, naar der bliver Tale om at overdrage denne til Brugeren. Derfor er det ganske naturligt, at der er indgaaet Klage til Lienskontrollen om denne Sag, thi denne Husmand, der har betalt 1 200 Kr., skulde kun have betalt 600 Kr., idet han har betalt 600 Kr. for de Bygninger, han selv har opført.

Den højtærede Handelsminister udtalte i Anledning af min Omtale af den sørgelige Torpedering af to Sejlskibe fra Svendborg, at denne Sag skulde med Hensyn til Krigsassurance-spørgsmaalet blive undersøgt af Ministeren. Det glæder mig overordentligt, jeg skulde kun ønske, at det yderligere maatte blive udtalt, hvad Følgen bliver af en saadan Undersøgelse, hvis det skulde vise sig, at jeg har haft Ret. Hvis det bevises, at Skibene har været assurerede for 28 000 Kr. mere end Købesummen for dem, endskønt det var den første Rejse for det paagældende Rederi,

disse Skibe var ude paa — for det ene Skibs Vedkommende var det den første Rejse overhovedet —, og hvis det bevises, at man har ladet Skibene sejle med Kontrabande fra Göteborg gennem Farezonen, saa at man med Sikkerhed kunde forudse Torpedering, hvad vil der saa ske med det paagældende Rederi, hvad bliver Følgen af, at det godtgøres for Rigsdag og Regering, at der er begaaet en saadan Samvittighedsløshed, som jeg her har paataalt: at man sender Skibe ud til Torpedering og udsætter vore Søfolks Liv for Fare for at erhverve en stor Fortjeneste — Fortjeneste er ikke det rette Ord, men det er nu en Gang det mest almindelig brugte i en saadan Affære? Jeg vil udtale Ønsket om, at Rigsdagen maa faa Meddelelse om, hvad Resultatet af denne Undersøgelse bliver, og hvad der vil ske, hvis Undersøgelsen kommer til det Resultat, jeg antager, den kommer til.

Den højtærede Undervisningsminister var saa spøgfuld at sige angaaende mine Udtalelser om en eventuel Udvidelse af Hjemmet for vanføre eller Opførelsen af et nyt Hjem i Jylland eller paa Fyn, at jeg gabede for højt. Jeg vil dog gaa ud fra, at man ikke vil mene, jeg har gabet synderlig højt, hvis man sammenligner Forholdene i Danmark med Forholdene i Sverige. I Sverige er der for Øjeblikket 3 Statsanstalter, som tager sig af vanføre, hvor de faar Underhold og bliver oplært. Der er endvidere projekteret en ny Anstalt, og det er under Ventilation blandt de deri interesserede at faa opført yderligere to Anstalter foruden en Centralundervisningsanstalt, hvor der skal foregaa Uddannelse af Læger, Sygeplejersker, Værkstedsmænd, og overhovedet hvem der ellers maatte faa med de vanføre at gøre. Det viser sig altsaa, at man i Sverige er langt fremme paa dette Omraade, medens Danmarks Regering og Rigsdag indskrænker sig til at yde 150 000 Kr. om Aaret til Samfundet for vanføre. Saaledes som dette arbejder for Øjeblikket, kan man ikke noksom anerkende det Arbejde, det udfører; men det er vanskeligt for Hjemmet at tilfredsstille de Krav, der stilles til det fra de vanføre, og hvis vi inden ret mange Aar faar Antallet af vore Invalider forøget i en voldsom Grad, vil det være ganske umuligt for denne Institution at tilfredsstille de Krav, der med Rimelighed stilles. Det vil derfor være nødvendigt i Tide at overveje Spørgsmaalet om en betydelig Udvidelse af den hele Institution, og da